

глікозильований гемоглобін – 9,8 ммоль г/Нб, глюкоза – 24,8 ммоль/л. Включаються механізми декомпенсації.

Висновки: Отримані результати свідчать про те, що в динаміці перебігу стрептозоточиніндукованого цукрового діабету відбуваються зміни всіх ланок гемомікроциркуляторного русла лімфатичного вузла щура. Можна зробити висновок, що цукровий діабет, як генералізоване захворювання, впливає на стан всіх органів та систем організму.

ІНДИВІДУАЛЬНА МОРФОЛОГІЧНА МІНЛИВІСТЬ БУДОВИ ФОЛІКУЛІВ ТА СТРОМАЛЬНИХ ЕЛЕМЕНТІВ ЩИТОПОДІБНОЇ ЗАЛОЗИ ЛЮДИНИ В ЗАЛЕЖНОСТІ ВІД ВІКУ ТА ПОЛУ

Креденцер К.С.

Харківський національний медичний університет
Кафедра гістології, цитології та ембріології
Науковий керівник: Масловський С.Ю.

Актуальність. На сьогоднішній день у всьому світі спостерігається невпинне зростання захворювань щитоподібної залози. Це потребує більш детальнішого вивчення особливостей її нормальної мікроскопічної будови для набагато кращого розуміння закономірностей перебігу патологічних процесів в неї.

Деякі літературні дані про мікроструктуру щитоподібної залози. Щитоподібна залоза є периферійним органом ендокринної системи, який регулює основний обмін організму, а також забезпечує кальцієвий гомеостаз крові.

Структурною і функціональною одиницею щитоподібної залози є фолікул – мікроскопічний пухирець, заповнений колоїдом. Колоїд, що заповнює просвіт фолікулів, представляє собою гомогенну в'язку рідину, що забарвлюється гематоксиліном та еозином у рожевий колір. Основну масу колоїду складає білок, тиреоглобулін, що секретується тироцитами, що вистилають зсередини стінку фолікула. Кожен фолікул оточується розгалуженою сіткою капілярів, у просвіт яких секретуються гормони щитоподібної залози – тироксин і трийодтиронін.

Мета роботи передбачає вивчити індивідуальні особливості нормальної будови фолікулів щитоподібної залози людини в залежності від полу та віку.

Параметри, що вивчаються: середній діаметр фолікулів, середня площа фолікулів, середня висота фолікулярного епітелію.

Матеріали та методи. Дизайн роботи передбачає проведення досліджень на 100 макропрепаратах щитоподібної залози, отриманих від пацієнтів, померлих від причин не пов'язаних з ендокринною патологією. У роботі використовуються загальноприйняті методи мікроморфометрії.

Результати. На даний час отримані результати дають змогу зробити висновки про те, що залежність деяких параметрів нормальної будови фолікулів щитоподібної залози від полу та віку дійсно існує і виявляється у тому, що середній діаметр фолікулів з віком у чоловіків має тенденцію зменшуватися, а у жінок, навпаки збільшуватися.